

Και ενώ το μνημονιακό «κρεσέντο» στην καταρρέουσα Ελλάδα καλά κρατεί, με την ανεργία να αγγίζει το 30% και τα μισά πλέον νοικοκυριά να έχουν κηρύξει στάση πληρωμών, διότι αδυνατούν να επιβιώσουν, τα, δε, κοινωνικά «ερείπια» συνεχώς διογκώνονται και οδηγούμαστε, ουσιαστικά, σε οιονεί εθνική «γενοκτονία», τέσσερις μήνες μετά την δημόσια αποκάλυψη του επικεφαλής οικονομολόγου του Δ.Ν.Τ., Ολιβιέ Μπλανσάρ, ότι στην Ελλάδα εφαρμόστηκαν λανθασμένες πολιτικές, λόγω λάθους στο κλάσμα του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή της ύφεσης (πόσο, δηλαδή, ύφεση δημιουργείται, όταν μειώνονται οι δημόσιες δαπάνες), το σύστημα παρακμής, που έχει σήμερα τις τύχες της Χώρας, περί άλλων τυρβάζει.

Αυτό το «αθώο» λάθος του Δ.Ν.Τ., που χρησιμοποίησε στις προβλέψεις του για την Ελλάδα λανθασμένο κλάσμα, ως προς τον δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή, και συγκεκριμένα ποσοστό 0.5, αντί του 0.9 έως 1.7, αποτέλεσε τον πυρήνα των μνημονιακών πολιτικών, που μέσα σε μία τριετία έθεσε την Χώρα στο «κρεβάτι του Προκρούστη» και της επέβαλε «επώδυνες επεμβάσεις», που έχουν οδηγήσει στην διάλυση του κοινωνικού ιστού και την συντριβή του παραγωγικού μηχανισμού.

Η συνολολόγηση αυτού του «θανατηφόρου» λάθους από την πλευρά του Δ.Ν.Τ., θα έπρεπε, ήδη, να αποτελέσει το «μεγάλο όπλο» της σημερινής τρικομματικής κυβέρνησης, έτσι ώστε επιθετικά να προβεί σε σοβαρή πολιτική επαναδιαπραγμάτευση αυτής της «θανατηφόρας» πολιτικής, πλην όμως το αντίθετο συμβαίνει.

Το **σύστημα παρακμής**, που κυβερνά αυτή την Χώρα, που συναποτελείται από την παρασιτική οικονομική ολιγαρχία και μεγάλο μέρος του πολιτικού προσωπικού του δικομματικού κλεπτοκρατισμού, που υπηρετείται σήμερα από την τρικομματική κυβέρνηση, όχι μόνο δεν θέτει αυτό το κεντρικό ζήτημα, αλλά προσπαθεί να το αποσιωπήσει.

Τα αμείλικτα ερωτήματα είναι, **αφενός**, γιατί, παρά τις δημόσιες ομολογίες του Δ.Ν.Τ., συνεχίζεται δογματικά η υλοποίηση αυτής της καταστροφικής οικονομικής πολιτικής, που επιφέρει τον «ακρωτηριασμό» της Ελλάδας και,

αφεντέρου

, γιατί η πολιτικοοικονομική εξουσία στην Ελλάδα αποδέχεται ασθμαίνως αυτή την πολιτική, αν και αποτελεί μία σύγχρονη τραγωδία, που αγγίζει τα όρια της ανθρωπιστικής

κρίσης και της οιονεί «γενοκτονίας».

Οι απαντήσεις είναι πιο σοκαριστικές και από τις ερωτήσεις. Από τη μια πλευρά, η Ελλάδα χρησιμοποιείται ως το παγκόσμιο «πειραματόζωο», ως Χώρα Ευρωπαϊκή, στην οποία επιχειρείται η συντριβή οποιωνδήποτε μορφών Κράτους Δικαίου και Κράτους Πρόνοιας, προς όφελος των διεθνών «τοκογλύφων». **Από την άλλη πλευρά**, η σκληρότητα, η επιθετικότητα και η κυνικότητα των μέτρων σε βάρος στοιχειωδών δικαιωμάτων του Λαού, που πλήττουν την άμεση επιβίωσή του, οφείλεται στο γεγονός, ότι η ντόπια παρασιτική οικονομική ολιγαρχία και το διεφθαρμένο και ανεπαρκές πολιτικό προσωπικό, που αναπτύχθηκε μέσα από την στρεβλή «κομματοκρατία» της Μεταπολίτευσης και έχει λάβει σήμερα τον χαρακτήρα του

συστήματος παρακμής

, όπως εύστοχα έχει επισημάνει ο

Πρόεδρος της Κίνησης Ιδεών και Δράσης «ΠΡΑΤΤΩ», Καθηγητής Νίκος Κοτζιάς, έχουν παραδώσει τα πάντα,

προκειμένου να εξασφαλίσουν την διατήρηση των προνομίων τους,

μέσω της βοήθειας των ξένων «πλατών», αδιαφορώντας αν, έτσι, «ανοίγουν την πόρτα» του «ακρωτηριασμού» της μεγάλης πλειοψηφίας του Ελληνικού Λαού, αλλά και της ίδιας της Χώρας.

Του Γεωργίου Παπασίμου

Δικηγόρου

Μέλους Δ.Σ. του «ΠΡΑΤΤΩ»

(papasimos.wordpress.com)